

SAYIN VELİLER...

Yarıyıl tatili başlıyor. Öğrenciler uzun bir çalışma döneminin meyvesi olarak gördükleri karnelerini alacaklar. Karne bazı öğrenciler için mutluluk kaynağı olurken, bazı öğrenciler için de korku kaynağı olabilmektedir. Hatta istenmeyen bazı durumlara da neden olabilmektedir. Çocuğun başarısını ve yeteneğini değerlendirmede nihai bir belge olmayan karne notlarını çok fazla ciddiye alarak yargılamak, onda tamiri mümkün olmayan yaralar açabilir.

Oysa bu tatilde çocuğunuzun dinlenip eğlenmeye, zayıf derslerini görüp kendini toparlamaya ihtiyacı vardır. Onun daha keyifli

ve verimli bir tatil geçirmesi sizin elinizde. İster kırık notlarla, isterse yıldızlı pekiyilerle dolu bir karne getirsin, anne-baba olarak ona sevgi ve şefkatini göstermeye devam etmelisiniz.

Unutmayınız ki \

ε v/v

Önemli olan, çocuğun ailesinin desteğinin arkasında olduğunu bilmesi, anne babasının sevgisinden şüphe etmemesi ve bu sevginin başarısız olsa da süreceğini hissetmesi fazla müdahale edilmeden kendi gücünü sınamasına ve hatalarından ders çıkarmasına \ imkân verilmesidir. /

KARNESİYLE GELEN ÇOCUĞA NASIL DAVRANMALISINIZ?

- Çocuğunuzun karnesiyle ilgili duygularınızı, çocuğunuzun duygularını

incitmeden net bir şekilde anlatın. Onun başarılı olabilmesi için onun arkasında olduğunuzu ona hissettirin.

- Kesinlikle çocuğunuzu suçlayıp yargılamayın.
- Ona kesinlikle tembel, geri zekalı gibi isim lakap takmayın.
- Çocuğunuzu arkadaşlarıyla, kardeşleriyle komşularınızla kıyaslamayın. O herkesten farklı kendine benzeyen bir bireydir unutmayın!
- Çocuğunuzu kesinlikle aşağılamayın hele arkadaşlarının yanında buna hiç kalkışmayın. Onun kendine olan güven duygusunu zedelemiş olursunuz.
- Başarısızlık nedenlerini bulmaya çalışarak çocuğunuza, okula ve öğretmenlere gerekli desteği sağlayın.
- Sadece ders notlarına bakmayın, davranış notlarını da değerlendirin.
- Ona güvenin ve motive edin.
- Tatil boyunca eğlence ve dinlenmenin yanı sıra çocuklarınızın eksiklerini telafi etmesine de yardımcı olun.

KARNE

Osman oturma odasında elinde bir karneyle girer. Babası bunu görür ve içinden:

-Vaaaaay! Okul ne çabuk bitti. Diye geçirir. Oğluna seslenir:

-''Osman!!! Getir bakayım şu karneni'' der. Osman karneyi götürür. Babası karneyi görünce çileden çıkar.

-''Bu ne biçim bir karne. Bunların hepsi bir, hiç beş yok! Biz böyle miydik zamanında? Der ve Osman'a kızar. Osman:

-''Baba bu benim karnem değil. Bugün senin eski kitaplarını karıştırıyordum, bu karneyi onların arasında buldum'' der.

ANNE BABA OLARAK ŞU SORULARI KENDİMİZE SORMALIYIZ!

- Çocuğun özgüvenini kazanması için yardımcı olduk mu, yoksa sürekli eleştirip azarladık mı?

- Sınavlardan düşük not aldığımda oturup sorunu birlikte çözmeye çalıştık mı, yoksa eleştirip yargıladık mı?
- Çocuğa sağlıklı bir aile ortamı sunduk mu, yoksa tartışma ve kavgaların olduğu, iletişimin olmadığı bir ortam mı sunduk?
- Dersleriyle ilgilenip ders çalışma alışkanlığı kazandırdık mı yoksa onun yerine derslerini biz mi yaptık?
- Çocukların en iyi öğrenmeyi nasihat şeklinde değil de model alarak yaptığını bilmemize rağmen, yapması istenen davranışlarda ona model olabildik mi?
- Çocuğumuza uygun bir çalışma ortamı sağladık mı?

KARNE

VELİ BROŞÜRÜ

